

בס"ד טז' סיון ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 19: 31
 צאת השבת - 20: 22
 רבנו תם - 21: 18
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1212
 @ צוות הארגון "אברהם יגל" מודה לכל התומכים והמסייעים לזיכוי הרבים. ניתן להקדיש את העלון ואת שיעורי הלויין של הראשלי"צ **יצחק יוסף שליט"א**, לרפואה להצלחה או לע"נ הקרובים. פרטים 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידין: "דונו ושמיח"
 (זכריה ב')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת בהעלותך

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21:30

ויהי בנסוע הארון

האות נו"ן היא הפוכה, נו"ן בארמית פירושו דג, להלן דברים נפלאים בעניין דגים לשבת.
 רבי צבי אלימלך זצ"ל, כותב בספרו "בני יששכר" (מאמר ג' אות ט"ז): "טעם לאכילת דגים בשבת, בכדי שתהיה ברכה משולשת לאדם המענג את השבת, ואוכל דגים לכבוד שבת ושלושתן (אדם, שבת ודגים) התברכו במעשה בראשית, (בג' ימים רצופים):

הדגים ביום ה' שנאמר: "ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את המים בימים" (בראשית א' כ"ב).
האדם ביום השישי שנאמר: "ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה..." (שם א, כ"ח).
השבת ביום שבת, שנאמר: "ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו..." (שם ב, ג)
 וכן נרמז בתהלים (כ"ג, ב): "בנאות דשא ירביצני". **דש"א** ראשי תיבות - **דגים, שבת, אדם**. לקבלת השפע והברכה המשולשת ביום המנוחה.

ויעשה את האחד הטאת ואת האחד עולה
 אדם המוציא מילה אחת מפיו לא נכונה ולא בשיקול דעת, אזי גורם **לחטאת** לו ולזרעו אחריו. ומצד שני נאמר "וְאֵת הָאֶחָד עוֹלָה" זה אדם שמוציא מילה אחת מפיו נכונה ובשיקול דעת ומקיים מצוה לו ולזרעו. ובמילה טובה זו יכול להכריע את עצמו ואת העולם כולו לכף זכות ולכן יעשה רגע חושבים על כל דיבור. (שלמה אלביליה הי"ו)

וּבַהֲקִיֵּל אֶת הַקֹּהֵל תִּתְקַעוּ וְלֹא תִרְעִעוּ (י"ז)
 מי שמבקש להוכיח את העם, צריך לדבר אליהם במתק שפתים. וזה: "ובהקהיל את הקהל תתקעו" - מלשון תקיעת כף באהבה וחבה, **ולא תריעו** - שלא תעשו אותם **רעים** וחטאים, כי אז לא יטו אוזן לדברי המוסר, אלא יש להוכיח אותם בדרכי נועם.

פִּנְתַּי הַנִּיבִים וְהַפְתָּגִים

בן פרת יוסף = שְׁתִּיל פִּרְהָ שֶׁל עַץ יִפֵּן הַשְּׁתוּל עַל פְּלֵי מַיִם. בְּטוּי מְקַבֵּל בְּפִי יְהוּדֵי הַמְזוּרָח וְהַסְּפָרְדִים כְּסֻלָּה נֶגְדַ עֵין רָעָה.
"בלי עין הרע" = בְּטוּי מְקַבֵּל בְּפִי יְהוּדֵי אֲשֶׁכְּנֹ סֻלָּה נֶגְדַ עֵין רָעָה. לֹא מִתּוֹדַ צְרוּת עֵין אוּ מִיחַס שֶׁל קִנְיָה בְּאַחֲרִים.

דוגמה: בן הפך, בן פרת יוסף, משרת ביהודה מבחרת בצ"ח"ל ספרה הסבתא בגאון בלתי-מצנעת.
מקור: בן פרת יוסף, בן פרת עלי-עין (בראשית מט). (ניבונכו)

- ← מצוות הדלקת המנורה במשכן.
- ← טהרת הלויים והקדשתם לעבודת המשכן.
- ← פסח שני.
- ← המסע והחניה.
- ← פרשת המתאוננים.
- ← חטא מרים ועונשה.

"ויאמר משה לחבב בן רעואל ... לכה אתנו והטבנו לך..."
 משה רבנו מזכיר חמש פעמים לשון טוב ("והטבנו... טוב... הטוב... יטיב... והטבנו), נראה שיש בזה רמז לתורה שבה יש **המשה חומשים**, והיא מקור הטוב בהיותה גילוי רצון ה' בעולם, שזה אולי רמז בכך שהתורה נקראת טוב, ואין טוב אלא תורה.

"ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקידש" (ח,ט).
 אימתי פונה יהודי אל הקודש ואל התשובה? כאשר נפגע בנגף. המשאלה היא שיגשו אל הקודש גם אם לא יהיה נגף - מתוך רצון עצמי ולא מתוך הכרח.

"והאיש משה עלו מאוד מכל האדם..." (י"ב, ג').
 תכונת הענוה וגובה מדרגת הנבואה קשורות ושלוכות זו בזו. ככל שהאדם ממעיט בערך עצמו ומתנהג בענוה יתירה, הריהו נעשה כלי הראוי להכיל את השפע הרוחני. לעומת זאת, מי שמתרברב ומגדיל את עובי דפנותיו, הריהו ממעיט מיכולת הקיבול הנפשי שלו. הענוה היא הסגולה העיקרית שבאמצעותה ניתן להגיע להשראת השכינה ולנבואה. ואמנם, משה רבינו שהצטיין בענוותנותו יותר מכל האדם אשר על פני האדמה, **זכה להיות אב לנביאים.**

"והאספסוף..."
 לכאורה מילת גנאי. אלא שבתורה אין בטווי גנאי. ובכן **אספסוף** מורכבת משתי מילים: **אסף-סוף**. הפירוש: כיון שבני ישראל נמנו לשבטים על פי אבותם, היו אנשים שהצטרפו לישראל בלא שום קשר משפחתי (ערב רב), במסע המתנות הם לא מצטרפים לשום מחנה ולכן **אוספים** אותם ושמים אותם בסוף המחנה והרי לכם מילה **אספסוף**.

"והיו לכם לזכרון לפני אלקיכם" (י"ז)
"והיו לכם" - רמז לדברי הרשות הגשמיים **לכם** לכל צרכיכם, גם כשאתם עוסקים בדברים הגשמיים, **"לזכרון"** - תזכרו, **"לפני אלקיכם"** שאתם עומדים לפני ד'. (אמרי חיים)

הסירו ממשול מדוך עמי! העלון טעון גנייה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים **"לדעת", "חידושי", "דרשו"**: <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות קריאת שמע

א. אם עבר וקרא קריאת שמע ולא דקדק באותיותיה, יצא ידי חובת מצות קריאת שמע. ומכל מקום לכתחלה יזהר מאד בזה. (ילקו"י, תשס"ד, עמוד תקנ, ס"י סב הערה א'. שאר"י ח"ב עמוד קעו.)

ב. צריך להשמיע קריאת שמע לאזנו. ואפילו פסוק "וחרה אף ה'" שנוהגים לאומרו בלחש, צריך להשמיע לאזנו. ואם לא השמיע לאזנו יצא, ובלבד שיוציא בשפתיו. אבל אם לא הוציא בשפתיו ולא הורה קריאת שמע בלבו בלבד, לא יצא. (ילקו"י, תשס"ד, ס"י סב הע"ב. ע"מ תקנא. שאר"י ח"ב עמוד קעג.)

ג. מי שהוא אנוס שאינו יכול לקרוא קריאת שמע בפיו, ירהר אותה בלבו, ויצא ידי חובת קריאת שמע לכל הפחות לדעת הרמב"ם ולדעת הסוברים דהרהור כדיבור דמי. אך כשיעבור האנוס יחזור ויקרא קריאת שמע בפיו. (ילקו"י, תשס"ד, ספר על פסד"ז ע"מ תקנב. ס"י סב הערה ג'. שאר"י ח"ב עמוד קפא.)

ד. צריך השליח צבור להשמיע קולו בפסוק "שמע ישראל", כדי שישמעו הצבור וימליכו שם שמים יחד. (ילקו"י, מהדורת תשס"ד, ספר על פסוקי דזמרה, עמוד תקנה, ס"י סב הערה ד.)

ה. מי שהגיע לבית כנסת, ושמע צבור אומרים קריאת שמע, אפילו אינו מתפלל עמהם צריך שיאמר עמהם "שמע ישראל". ואם עדיין לא התפלל, טוב שיכוין בפירוש שלא לצאת ידי חובת קריאת שמע כדי שיקיים מצוה זו אחר כך בברכותיה. (ילקו"י, תשס"ד, ס"י סב הערה ה', עמוד תקנז.)

ו. יכול אדם לקרוא קריאת שמע בין כשהוא מהלך ובין כשהוא עומד או יושב, אבל לא פרקדן, שפניו כלפי הקרקע, או גבו פניו למעלה. אבל קורא והוא שוכב על צדו. ואם היה בעל בשר הרבה ואינו יכול להתנהג על צדו, או שהיה חולה, נוטה מעט לצדו וקורא. (ילקו"י, מהדורת תשס"ד, עמוד תקנה, ס"י סג הערה א'. שאר"י יוסף חלק ב' עמוד קפז.)

ז. היה מהלך בדרך ורצה לקרות קריאת שמע צריך לעמוד בפסוק ראשון. שמאחר ופסוק ראשון הוא עיקר קריאת שמע, אין לו לקוראה כשהוא מהלך בדרך. ובדיעבד אם קראה כשהוא מהלך, יצא ידי חובת קריאת שמע, ואינו צריך לחזור ולקוראה. (ילקו"י, שם, ס"י סג הע"ב. שאר"י ח"ב ע"מ סג.)

ח. הנוסע במכונית או ברכבת, והגיע זמן קריאת שמע, יכול לקרוא גם כשהוא נוסע. אבל הנהג צריך שיחנה את רכבו בצד הדרך, לקרוא קריאת שמע. (ילקו"י, שם, ס"י סג הערה ג'. שאר"י ח"ב ע"מ קפח.)

ט. מי שרוצה להחמיר על עצמו לעמוד בקריאת שמע כשהיה יושב, נקרא בעריין. ומיהו בדיעבד שעמד וקרא קריאת שמע של שחרית, יצא ידי חובה. (ילקו"י, תשס"ד, ס"י סג הערה ד'. שאר"י ח"ב ע"מ קפט.)

י. אם היה עומד ביוצר ורוצה לקרות ק"ש מעומד מפני שנוה לו בעמידה, אינו מחוייב לישב כדי לקוראה מיושב, ומכל מקום עדיף יותר לשבת בשעת קריאת שמע, כדי שתהיה דעתו מיושבת עליו. וגם על פי הסוד ראוי יותר לשבת בשעת קריאת שמע. (ילקו"י, תשס"ד, ס"י סג הערה ה', עמוד תקנט.)

יא. יעקב הכוונה היא בפסוק ראשון, לפיכך אם קרא קריאת שמע עליו כיון לבו בפסוק ראשון, לא יצא ידי חובה, וחוזר וקורא, וכמבואר לעיל. ואפילו למאן דאמר מצוות אין צריכות כוונה, מודה כאן דצריך לכוין לקבל עול מלכות שמים. (ילקו"י, מהדורת תשס"ד, ספר על פסד"ז ס"י סג, עמוד תקס.)

יב. אם היה ישר, מצערים אותו ומעירים אותו עד שיקרא פסוק ראשון והוא ער ממש. מכאן והלאה אין מצערים אותו כדי שיקרא והוא ער ממש, שאף על פי שהוא קורא מתנמנם יצא. ואף על פי שהעירור לדקדק באמירת הקריאת שמע ולדקדק באותיותיה, וזה אי אפשר לדקדק כשהוא מתנמנם, מכל מקום בדיעבד יצא. ומי שנתנמנם בחג סוכות מחוץ לסוכה, אם צריך להעיר אותו, או שהוא בגדר מצטער ואין צריך להעירו, ראה בהערה שם באורך. (ילקו"י שם, ס"י סג הע"ז ע"מ תקסב.)

"מכל מלמד" השכלתי"

איך יודעים שצריך להזכיר את שם האם

בתפילה לרפואה שלימה?

בסוף הפרשה מסופר על מרים הנביאה, אחותו של משה, שחלתה בצרעת ומשה התפלל לרפואתה: "ויצעק משה אל ה' לאמר, א-ל נא רפא נא לה!" חז"ל אומרים, שמשה לא הזכיר את שמה של מרים בעת תפלתו, וזאת משום שהיא היתה בפניו והיה ברור למי הוא מתכוון. אולם כשמתפללים לרפואתו של חולה שאינו נמצא בפניו – אז מוזכרים את שמו של הזקוק לרפואה, ומונהג הקהילות רבות להזכיר גם את שם האם – פלוני בן פלונית". ובכן, אומר ה'דגל מחנה אפרים', מנהג זה של פירוט שם החולה ושם האם, נרמז בדברי משה כאן; כי אמנם משה לא אמר בפירוש את שמה של אחותו עם שם אמה – 'מרים בת יוכבד' – אך הוא רמז לכך: המלים "רפא נא" הם בגימטריא של שתי השמות יחד "מרים - יוכבד" (=332)

המספר 70 הוא מספר מיוחד!

בעל הטורים מדבר על מעלתו של המספר שבעים: "כנגד שבעים נפש שירדו למצרים וכנגד שבעים אומות וכנגד שבעים שמות שיש להקב"ה ושבעים שמות לישראל ושבעים שמות לירושלים. בעל הטורים מפרט את 70 השמות שיש לקב"ה וכן את 70 השמות שיש לעם ישראל; מעניין שאת 70 השמות שיש לירושלים הוא לא רואה צורך לפרט, ורק מציין זאת כעובדה.

"כן עשה את המנורה"

המלה "כן" היא בגימטריא 70. מה הקשר בין המספר 70 למנורה, שיש בה רק 7 נרות? מסתבר שיש כאן רמז עתידי לחידוש שהתקיים בבית המקדש שבירושלים, שבנהג על ידי שלמה המלך. שלמה הוסיף (לצד המנורה המקורית והעתיקה) עשר מנורות – "ויעש את מנורות הזהב עשר כמשפטם, ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאל" שבכל אחת מהן 7 נרות, ובסך הכל 70. ואכן, המלה "עשה" – "כן עשה את המנורה" שווה 375, ממש כמו המלה "שלמה".

מדוע חלשה דעתו של אהרן?

מדוע חלשה דעתו של אהרן הכהן מכך שלא הקריב קרבן בחנוכת המזבח, והרי אהרן הכהן "אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה" וכשיהודי עושה מצווה עליו לשמוח? אלא אמר אהרון הכהן: כתוב בתהלים נא, ה', "וחטאתי נגדי תמיד", ואולי הסיבה שלא זכיתי להיות שותף בחנוכת המשכן עם הנשיאים היא מכיון שיש בי איזה פגם, ועל כן חלשה דעתי. ויש מבארים, שחלשה דעתו כי הוא רצה לקבל גם חלק ב'חינוך' המשכן, כי ה"חינוך" הוא היסוד וההתחלה, וכל יסוד הוא דבר שיש בו מעלה וחשיבות מיוחדת, הקובע את מהות ועוצמת הקדושה להמשך, ומשום כך חלשה דעתו. ראה הקדוש ברוך הוא שחשקה נפשו ביותר לקבל חלק בחינוך וביסוד, ונתן לו את חנוכת המנורה, היינו הדלקתה.

זן ומפרנס לכל

את המעשה המדהים הבא סיפר הרה"ג רבי ניסן גולדברג, ר"מ בישיבת 'אור ישראל' הגדולה:

באחת המשפחות במרכז הארץ, החל אחד הבנים לעשות תפנית בחייו – הוא נכנס למסגרת של תלמוד תורה בחינוך התורני. היה זה דבר פלא, שכן כל ילדי המשפחה המורחבת גדלו במוסדות מכלתיים. ואם תשאלו כיצד זה קרה?... סבו של הנער, אשר זיק של יהדות עדיין מפעם בו, ביקש מבנו (אביו של אותו נער), שישלח את הילד לבית ספר דתי, כדי שידע להיות שליח ציבור ולומר קדיש בבוא היום.

האב הסכים, אך התנה מראש שהלימודים בבית הספר הדתי יהיו "רק" עד כיתה ה', מיד לאחר מכן יעבור הילד לבית ספר רגיל על מנת שיקבל השכלה גבוהה, ויוכל לפתח קריירה שתפרנס אותו בעתיד בכבוד. אם הוא ימשיך בחינוך התורני וישקיע בלימוד התורה – לא יוכל להסתדר בחיים ולהתפרנס. לכן, אסכים אבא לבקשתך עד כיתה ה' בלבד". הילד נשלח למוסד התורני, ושם קיבל חינוך וערכים לשמירת המצוות, כיבוד הורים, מעלת לימוד התורה ועבודה על המידות בדרך ארץ.

הבחור צמח ופרח והגיע לדרגות גבוהות במעלות התורה והיראה. והנה, באמצע כיתה ה' האב הזכיר לבנו, כי בעוד חודשים ספורים מסתיים התנאי, ועל הבן לחזור לבית ספר שיחזיר לו לימודי חול ברמה גבוהה, על מנת להכשירו להצליח בחיים. הבן אמר לאביו, כי הוא מחובר לבורא עולם, ואת ההנאה שיש לו בלימוד התורה הוא לא מוכן להחליף בשום דבר שבעולם. אביו הזדעק ממקומו ואמר: "בשום פנים ואופן לא תמשיך שם. לך רואה כיצד הציבור החרדי חי וקופץ "אבא יקר", פנה הבן לאביו, "רבים מהורי חבריי הינם אברכים השוקדים על התורה, ולא חסר להם מאומה. לכולם יש בית משלהם ולא חסר להם אוכל בבית. הם אכן חיים בצניעות, אך בורא עולם הוא הזן ומפרנס כל אדם.

"הרב בשיעור דיבר על כך שלכל אדם בשמיים נקבע טרם בריאתו האם יהיה עשיר או עני". האב שגדל כל חייו על 'כוחי ועוצם ידי', דחה את הדברים בזעם: "אתה רוצה להיות נטל על המשפחה?...! אף אחד לא יעזור לך ואתה תהיה מסכן". אבל הבן הצדיק לא נרתע. "אבא יקר, אני כבר בוגר. אין כמו דרך ה' והתורה. בורא עולם שדואג לכולנו כל בוקר לבריאות, הוא זה הדואג לפרנסה להולכים בדרכו ובפרט ללומדי התורה. אני אמשיך בעי"ה לישיבה קדושה. אני מוכן לעזוב את הבית – אם לא תקבל אותי כבחור ישיבה, מפני שאני יודע שזה הדבר הטוב ביותר בשבילי ובשבילך, וביום מן הימים אתה תברך אותי על כל רגע של לימוד תורה". האב צעק על בנו: "אתה תראה שאתה תהיה מסכן, אני לא אעזור לך. לך לישיבה, ומצידי גם תהיה בסוף אברך שמקבל מעט שקלים בחודש וחי בעוני מחפיר כל ימיו".

"אמרתי לך כבר אבא", השיב הבן, "פרנסה נגזרה משמיים, בוא וראה כמה אברכים לומדים כל חייהם כבול, ובי"ה שהם מוסדרים ומפרנסים את ילדיהם ומחתנים אותם בכבוד. וכל זה מאוצרו של בורא עולם". האב צעק על בנו: "לך מכאן, אתה לא הבן שלי", וגירש אותו מהבית. "העולם הזה לא נחמד כמו שאתה חושב, אם תלמד לימוד חול ותשקיע – תצליח, ואם לא – תהיה מסכן כל חיידך".

שנת הלימודים של כיתה ה' הגיע לסיימה, והבן פנה שוב לאביו בדמעות. לאחר הפצרות מרובות נעתר האב לבקשה, כשהוא מדגיש: "אני מוכן לעוד שנה אחת בלבד, לא יותר מכך".

האמא שהגיעה מבית מסורת, היתה דווקא מרוצה מאוד מצורת החינוך המוענקת לו, ועמדה כל העת לצדו. היא נהנתה לראות כיצד הוא מכבד אותם, איך הוא לומד בלילה, כששאר בני גילו זרוקים ברחובות ומגיעים בשעות מאוחרות של הלילה...

הדיבור שלו היה נקי ומכובד, וסדר יומו היה מסודר להפליא. חלפה עוד שנה, ואף אחד לא האמין שהאב הסכים לבן, להאריך את החוזה בעוד שנה נוספת, ולאפשר לו ללמוד גם בכיתה ז' בתלמוד תורה, והפעם בזכות אימו שהתחננה עבור בנה...

ואז, בסוף כיתה ז' הגיע המאבק הגדול... הבן כבר בגיל 14 ועומד בצומת דרכים: עלייה לישיבה או 'הזדמנות' אחרונה להכנס לתיכון ולהשלים את כל אשר החסיר. הבן סיים את לימודיו בתלמוד תורה, ועבר לישיבה קדושה. הוא עבר לגור בפנימייה של הישיבה, ולמרות שאביו חרטים אותו ולא התייחס אליו, הוא היה מגיע לשבתות ומכבד את הוריו, שר שירי שבת ואומר דברי תורה נפלאים על השולחן.

השנים חלפו, הבן המשיך להתעלות ולגדול בתורה. כאשר הגיע הבן לשיעור ג' בישיבה לצעירים, נפטר סבו של הנער (אביו אביו) זה שבזכותו נכנס לבית הספר החרדי. הנער השתתף בהלוויה ומירר בככי על מות ספרו שהכניסו לעולם התורה, ואמר עליו הספד מרגש וקורע לב וכל הקהל ואביו געו בבכיה. לאחר ההלוויה חזר לישיבה ללמוד לעילוי נשמת סבו. ביום החמישי של הישיבה מקבל הבן טלפון לישיבה. על הקו היה אביו שקרא לו בדחיפות להגיע הביתה. הבחור נבהל קמעה, הרי כבר כמה שנים שאבא לא מדבר איתי כלל, ומה קרה כעת שאבא מבקש שאגיע בדחיפות? הוא הזדזז לחזור לביתו, ולתדהמתו מיד כשהגיע לבית אביו, קם האבא מלאו קומתו לכבודו, התנפל עליו בחיבוקים ונשיקות והתפרץ בככי מלא ברגש וחרטה.

"צדקת, בני, צדקת", אמר האב כשהוא נסער כולו, ובעוד הבן עומד משתומם ורגש כולו לנוכח המראה, הוציא האב דף לבן מכיסו, וביקש מהבן שיקרא את תוכנו. היתה זו הצוואה של הסבא. בני המשפחה פתחו אותה עי"ה העורך דין כעת, ביום החמישי לשבעה, ומה שהיה כתוב שם הפעים את כל בני המשפחה. הסבא היה עשיר גדול ובעל נכסים רבים, אותם קנה לפני שנים רבות, עם השנים היו שווים עשרות מיליונים.

מתח רב שרר בקרב בני הבית לקראת פתיחת הצוואה, ותדהמה גדולה אחזה בכל הנוכחים למקרא השורות הראשונות של הצוואה, בהן כתב הסבא כך: "בראשית דבראי אני קובע בנוכחות עורך דיני, כי 50 אחוז מכל שווי נכסיי ביום שאפטר, יהיה שייך בשלימות לכנדי היקר – זה היחיד הלומד תורה בישיבה, המעמיד את העולם בזכות תורתו, ובמידותיו הנאצלות ובמעשיו הטובים, ראוי הוא לרשת חצי מכל נכסיי, אשר היא הזכות הגדולה לנשמתו בעולם האמת".

רק אחר כך חילק בין כל הקרובים את שאר ירושתו. אבי הנער בכה ללא הפוגה ואמר לבנו: "בורא עולם הראה לי כי מי שמתמסר ללימוד התורה – אין לו דאגות פרנסה. ה' יתברך מפרנס אותנו בעצמו, מפני שהוא הסייר את כל עמלו בעולם לכבוד ה', אזי גם ה' מסיר את כל דאגות העולם למעננו".

"אמנם למדתי זאת בדרך הקשה, אך משנוכחתי בכך, אני מודה ומתוודה: טעיתי, וה' הטוב יכפר בעדי. ומעתה כל שתרצה – אעשה למענך. החינוך שלך גורם לי נחת, התורה שלך גורמת לי נחת – המשך בדרךך ותלמד אותי גם ללמוד", סיים האב. (להתעדן באהבתך)

בהעלותך - בהתלהבות רעננה

פרשת השבוע הזה מתארת כיצד אהרון, הכהן הגדול, היה מדליק את המנורה מידי יום במשכן. המפרשים מסבירים שיש כאן שבח מיוחד לאהרון, שלא הדליק את המנורה באופן שונה מזה שהוכתב לו. ומדוע בעצם אהרון יתפתה להדליק את המנורה בדרך לא נכונה?! הרמב"ן מסביר שהשבח על אהרון הוא שלמרות שהיה יכול להעביר את התפקיד לידיים אחרות, הוא עשה אותו תמיד בעצמו - במשך כל 40 השנים במדבר. הישפת אמת! ואומר שאהרון הדליק את המנורה, יום אחרי יום, באותה רמת התלהבות רעננה. אותו תפקיד נראה בעיניו תמיד כמו חדש. רשמו את רגעי ההתלהבות הגדולים בחייכם. ואז, במשך שבוע אחד, הוסיפו לרשימה כל רגע מלהיב שאתם חווים. התרגיל הזה יעזור לכם לפתח מודעות רבה יותר להתלהבות שלכם. ואז, תוכלו לטפח אותה ולהפוך אותה לחלק בלתי נפרד מאישיותכם. על ידי תרגול שקט, תוכלו בסופו של דבר לבחור באופן מודע להיכנס למצב של התלהבות, ולהינות מהאנרגיה החיובית שלו. בדיקו כפי שעשה אהרון כאשר הדליק... את מנורת הזהב!

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

"תחרות בין ילדים"

תחרות היא התמודדות בין שני גופים או יותר על יעד משותף, שרק אחד מהם יוכל לזכות בו. התחרות ממלא נותנת ערך רב על הנושא עליו מתחרים, וככל שהיה יותר מתחרים כך הערך עליו מתחרים יהפוך לגדול יותר. בעולמם של ילדים תחרות מצויה יותר ויותר היא חלק בלתי נפרד מהגדילה שלהם. ילד רוצה להרגיש תחושת ערך, ובאופן אוטומטי הוא הופך לתחרותי. לנו ההורים נשאר להקפיד שהתחרות באמת תשיג תחושת ערך, אבל חלילה לא בכדי לגדול על חשבון הזולת. התחרות הבריאה בין הילדים באה ממקום יצירתי, התחרות הבעייתית באה ממקום של חרדה. אחרון ההורים רוצים שילדיהם ישתפו פעולה במקום להתחרות, שיתחלקו במה שיש להם ושלא ישוויצו, אבל יחד עם זאת לא היינו מתנגדים שהם יקבלו ציונים יותר טובים מהבן של השכנים וגם, אם אפשר, יקבלו גביע על הצטיינות. אין טעם לנסות לדכא את התחרותיות ההישרדותית, הטבעית, אלא צריך לברר מהי הבעיה הרגשית שממנה נובעת תחרות זו.

עשרים וארבע שנים משרדים
את שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרחי"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' תשביא'ם 3 יבנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כרמל אברהם
כ"ה יהודה ואיריס זימבי שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם ולנכדיהם ירוו נחת מיוצאי חלציהם להבדיל לעו"ן שהי בת שמואל ז"ל

כרמל אברהם
כ"ה אביה ויטה גינזבורג לרגל הולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ונחת ושלווה לאהיו ולימוד ישראלי שמואל וריטה גינזבורג

כרמל אברהם
רפואה שלימה לאורכי קרויה בת רעה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריה ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות ושלווה מכל יוצאי חלציהם

כרמל אברהם
כ"ה יהודה ואיריס זימבי שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם ולנכדיהם ירוו נחת מיוצאי חלציהם להבדיל לעו"ן שהי בת שמואל ז"ל

כרמל אברהם
כ"ה יהודה ואיריס זימבי שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם ולנכדיהם ירוו נחת מיוצאי חלציהם להבדיל לעו"ן שהי בת שמואל ז"ל

כרמל אברהם
כ"ה יהודה ואיריס זימבי שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם ולנכדיהם ירוו נחת מיוצאי חלציהם להבדיל לעו"ן שהי בת שמואל ז"ל

כרמל אברהם
כ"ה יהודה ואיריס זימבי שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם ולנכדיהם ירוו נחת מיוצאי חלציהם להבדיל לעו"ן שהי בת שמואל ז"ל

כרמל אברהם
כ"ה יהודה ואיריס זימבי שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם ולנכדיהם ירוו נחת מיוצאי חלציהם להבדיל לעו"ן שהי בת שמואל ז"ל

כרמל אברהם
כ"ה יהודה ואיריס זימבי שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם ולנכדיהם ירוו נחת מיוצאי חלציהם להבדיל לעו"ן שהי בת שמואל ז"ל

כרמל אברהם
כ"ה יהודה ואיריס זימבי שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם ולנכדיהם ירוו נחת מיוצאי חלציהם להבדיל לעו"ן שהי בת שמואל ז"ל

כרמל אברהם
כ"ה יהודה ואיריס זימבי שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם ולנכדיהם ירוו נחת מיוצאי חלציהם להבדיל לעו"ן שהי בת שמואל ז"ל

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :
שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיה הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביה הי"ו אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת נהיה ישראלי בת שרה מנב"ת ירון-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הרוני בת מרי מנב"ת

כרמל אברהם
כ"ה יהודה ואיריס זימבי שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם ולנכדיהם ירוו נחת מיוצאי חלציהם להבדיל לעו"ן שהי בת שמואל ז"ל

כרמל אברהם
כ"ה יהודה ואיריס זימבי שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם ולנכדיהם ירוו נחת מיוצאי חלציהם להבדיל לעו"ן שהי בת שמואל ז"ל